

60. Jeesus sanoo... Vedä Sieluja Minun Luokseni Rakkauteni Tuoksulla

JEEBUS SANOO... VEDÄ SIELUJA MINUN LUOKSENI RAKKAUTENI TUOKSULLA

Jeesuksen sanoja Sisar Claren kautta, 30.Huhtikuuta, 2015.

Clare aloitti... On kaunis armon ihme, Herra, että Sinä puhut minulle joka ilta tällä tavalla. Niin pitkälle kuin silmä kantaa, ihmiset virtaavat Sinun sydämeesi. Jeesuksen kädet ovat levitetty ja he virtaavat Hänen käsivarsilleen ja Hänen sydämeensä. Sellainen armon ihme – en voi tehdä muuta kuin itkeä. He haluavat sinua niin kovin, he rakastavat sinua niin paljon, he eivät voi elää ilman Sinua, Herra.

Voi Armollinen Pelastaja, kaada rakkauttasi näiden sielujen päälle, he haluavat olla Sinun kanssasi niin kovasti, että heihin koskee. Murra kaikki muurit ja anna heidän löytää paikka Sinun sydämessäsi, mistä he eivät koskaan lähde, paikka, joka on niin täydellisesti muovailtu heille, se on yksin heidän paikkansa. Voi Jumala, kuule minun rukoukseni näille, jotka janoavat Sinua. Ole armollinen, voi Minun Jumalani.

Jeesus vastasi... ”Ja armoa he tulevat saamaan ja ikuista rakkautta he tulevat saamaan. Minun myötätuntoani ei voi käyttää loppuun tai rajoittaa millään tavalla. Clare, Minä janoan heitä, kuten he janoavat Minua. He eivät voi elää ilman Minua, enkä Minä voi elää täysimmilläni, ennen kuin joka ikinen Minun valituistani on viimein kotona, Minun sydämeni asuinsijassa, ikinä koskaan sieltä liikkumatta.”

”Täydellistymä Taivaassa ei tapahdu ennen, kuin he kaikki ovat täällä, täyttäen ihmeellisen tarkoituksensa elämässä. Alhaisimmasta ja nöyrimmästä lähtien, joita Minä ihailen mitä merkittävimmin, heidän asemansa elämässä ei merkitse.”

Kaikki, millä on merkitystä, on että he ovat Minun, ikuisesti turvassa tässä Minun Käsivarsillani. Voi, kuinka Minä kaipaen heitä! Heidän kaipuunsa kipu on samanlaista kuin oli ristillä! Minä kaipasinkin kaikkien asioiden täydellistymistä. Kyllä, oli hyvä sanoa, ”Se on täytetty”, mutta nyt Minä kaipaen nähdä sielujen loppuunsaatetun lopun – heidän, joiden puolesta Minä kuolin.”

”Sinä et voi edes kuvitella sitä akuuttia kipua, mitä Minä tunnen joka päivä, kun Minä katson ennalta määrättyjen vaeltavan ympyröissä, tässä maailman joutomaassa, etsien jotakin aineetonta heille. Minun täytyy olla siellä, kun he laskevat päänsä tyynylle ja itkevät itsensä uneen, koska he tietävät, että jotakin todella tärkeää puuttuu heidän elämistään.”

”Ja he ovat kokeilleet uskontoa, mutta eivät koskaan löytäneet Minua ja Minä itken, koska niin moni Minun ihmisistäni uskonnossa ei tiedä, kuinka tuoda heidät Minun luokseni. Heillä on oppi, mutta heillä ei ole Rakkautta – itse asiassa ilman sitä, heillä ei todella ole mitään siitä, mitä Minä olen.”

”Minun elämäni ydin oli alusta loppuun yksi pitkä Rakkauden havainnollistaminen ihmiskunnalle... ja kuitenkin uskonnon kuvaus nyt on sääntöjä, säädöksiä, täytyy-tehdä-sitä ja ei-saa-tehdä-tätä. Ja niinpä Minun pikkuiseni vaeltavat tyhjinä ja kadotettuina kukkuloiden rinteillä, niin helposti susien ja leijonien kerättävänä. Clare, millä Minä kosketin sinua alusta alkaen?”

(Clare) Kun kyyhkysen muotoinen salama laskeutui minun päälleni, tunsin rakkautta, epäitsekästä, ylivoimaista rakkautta ja vakaumusta siitä, mitä olin tehnyt elämässäni: minun syntini. Se tieto raastoi minut kahtia ja sisään tuli Sinun Rakkautesi ja ompeli minut yhteen jälleen, täytti minut voimaa pursuavalla elämällä, niin että ei mikään koko elämässäni ollut koskaan edes lähestynyt sitä voimassa, syvyydessä ja laajuudessa.”

”Minä tiesin, että minä tiesin, että minä tiesin, että olin kohdannut Jumalan ja että Hän rakasti minua juuri sellaisena kuin olen. Minut kuljetettiin kokonaan uuteen maahan ja elämään, löytämisen ja oppimisen paikkaan ja tiesin, että se oli minun elämäni määränpää. Kyllä, tiesin, että olin viimeinkin tullut Kotiin.

(Jeesus) ”Tällaisen Minä tarkoitin ”kirkon” olevan. Kotiintulo Minun käsivarsieni turvaan. Kyllä, oppiläksyjä on opittavana, mutta kun sielu on syvälle imeytynyt Minun Rakkauteeni, asiat, joista heidän täytyy luopua, vaikuttavat niin vähäpätöisiltä, niin tyhjiltä. Kuitenkin harvoin sellainen paikka löytyy.”

”Kun muodollisuudet hyväksyä Minut asettuvat uomiinsa, sääntökirjat ilmestyvät ja Minä hukun kielen kääntämiseen. Todellakin, ei ole uskontokuntaa, joka olisi toista parempi, kaikki ovat kadottaneet Jumalan perheen merkityksen, rakkauden, joka ilmaisee kaiken Minun luonteestani. Ja niinpä sielu päätyy elämään sääntöjen mukaan, kun Minä haluaisin heidän olevan täällä Minun Sydämessäni, eläen rakkauden mukaan.”

”Tämä on se, mikä puuttuu, on puuttunut ja ei enää tule puuttumaan, kun Minä tuon Minun ihmiseni takaisin Minun luokseni. Rakkaus tulee olemaan päivän kehotus, jokaisen päivän kehotus, jokaisen yön kehotus, jokaisen elämän hetken kehotus. Siispä nyt Minun täytyy romuttaa kaikki nämä ristiriitaiset säännöt ja säännökset, asetukset, kirjat, pisteet ja pilkut, jotka ihminen on luonut.”

”Minun täytyy puhdistaa lattia puhtaaksi kaikesta hämmennyksestä, kaikista kannanotoista ja aloittaa alusta. Rakentaen rakkauden perustalle, rakennusaineina totuus, armeliaisuus laastina, nöyryys kattona – sillä ilman nöyryyttä mikään ei voi pysyä pystyssä, ei yhtään mikään.”

”Siispä Minä haluan Minun ihmisten ymmärtävän: jos he keskittyvät sääntöihin ja muodollisuuksiin, he tekevät Minulle vääryyttä, he syöttävät rikkonaisia kiviä yksinäisille ja pelastamattomille. Heidän elämäntyyliinsä tuomitseminen, kritiikki, pilkka ja halveksunta ovat viimeinen asia, mitä heille koskaan pitäisi vihjata. Sen sijaan, ottakaa heitä kädestä kiinni ja rakastakaa heitä.”

”Olkaa ymmärtäväisiä, kuunnelkaa, lohduttakaa, johdattakaa hellästi tyynellä varmuudella, että teidän Jumalanne on se, mitä he tarvitsevat. Antakaa heidän nähdä teissä oleva myötätuntoisuus. Pyydän, älkää koskaan esittäkö laillisuuksia ja Pyhien Kirjoitusten ulkolukua! Pikemminkin, hellästi houkuttakaa heidät turvalliseen paikkaan, ystäväystykää heidän kanssaan, johdattakaa heitä esimerkillä. Aika on niin vähissä, Minun Morsiameni, ihmiset ovat yksinäisiä ja rikkinäisiä, niin synnistä kipeitä tässä maailmassa – käsitelkää heitä äärimmäisellä huolenpidolla.”

(Ezekiel) Näin kerran näyn... Olin kalastamassa Jeesuksen kanssa. Veneessä oli kaksi muuta henkilöä ja kaloja kellui heidän puolellaan saastuneessa vedessä. Toiset ihmiset tarttuivat niihin, koukkasivat ne ja heittivät ne veneeseen.

Jeesus laittoi kätensä ulos estääkseen heitä ja Hän hellästi nojasi yli veneen reunan ja hellästi laittoi kätensä veteen kalojen alle ja huolellisesti ja hitaasti otti heidät ylös. Hän asetti ne elävään lähteeseen, jossa oli raikasta vettä, pitääkseen kalat turvassa.

Jeesus kääntyi meihin päin ja alkoi selittämään... ”On monia, monia rikkinäisiä ja haavoittuneita sieluja, eikä ole enää varaa tuoda heitä kirkkoon ja paimentaa heitä ryhmäksi ja kouluttaa ja kuntouttaa heitä. Nämä sielut ovat niin kovasti haavoittuneita, että he, kuten kalat, ovat vetämässä viimeistä henkäystä.”

”Nämä sielut ovat niin kriittisessä kunnossa, että heitä täytyy kohdella äärimmäisellä huolella yksilöllisesti. Joku tarvitsee, että laatu-aikaa vietetään heidän kanssaan ja autetaan heitä toipumaan ensin.”

”Ojentakaa hellä, rakastava käsi pelastamattomille ja käyttäytymisellänne paljastakaa heille Minun Luonteeni.”

”Tulee aika, jolloin teidät muistetaan, kriittinen aika, kun Minun tuoksuni tulee palaamaan heidän luokseen ja heidät tullaan pelastamaan. Kylväkää, kun vielä voitte. Sadonkorjuu on käsillä. Jättäkää Minun tuoksuni jälkeenne ja kaikkein kriittisimmällä hetkellä se tulee olemaan ratkaiseva tekijä heidän elämässään.”